

ОДКРОВЕННЯ АПОСТОЛА ІОАНА

Вступ

1 Одкровення Ісуса Христа було дано Йому Богом, щоб рабам Своїм показати, що має статися незабаром. І Христос про це сповістив, пославши Свого ангела до слуги Свого Іоана. **2**Іоан свідчить про все, що бачив. Це — послання Бога і свідчення Ісуса Христа. **3**Блаженний, хто читає, і ті, хто слухає слова цього пророцтва і дотримується написаного. Бо час близький.

Послання Христа церквам

4Від Іоана, семи церквам, розташованим у провінції Азія.

Благодать і мир вам від Того, Хто є, завжди був і має прийти, та від семи духів, що перед престолом Його, **5**і від Ісуса Христа, вірного свідка, першого, Хто був відроджений із мертвих, від Володаря над земними царями. Він любить нас, і Своєю кров'ю звільнив нас від наших гріхів. **6**Він об'єднав нас у царстві, священиків, які служать Його Богу і Отцю. Навіки слава Йому. Йому слава і сила навіки. Амінь!

7Слухайте, Христос прийде із хмарам, і і кожен побачить Його, і ті, хто кололи Його¹. І всі народи землі голоситимуть за Ним. Це так! Амінь. **8**«Я — Альфа і Омега»², — говорить Господь Бог, — «Той, Хто є, був і має прийти. Я — Вседержитель».

Одкровення на острів Патмос

9Я, Іоан, брат ваш, спільник ваш у стражданнях, у царстві, у довготерпні, в Ісусі. Мене було зіслано на острів Патмос за те, що я проповідував Слово Боже і свідчив про Ісуса Христа. **10**В Господній День заволодів мною Дух, і почув я за собою

¹кололи Розіп'ятого Ісуса охоронець проколов списом.
(Див. Іоан 19:34.)

²Альфа і Омега Перша і остання літери грецького алфавіту, означає початок і кінець.

гучний голос, ніби сурми заграли. **11**І голос цей мовив: «Запиши в книгу те, що ти бачиш, і пошли до семи церков — Ефеса, Смирни, Перги, Фіатира, Сарда, Філадельфії та Лаодикії».

12Я озирнувся, щоб побачити, що то за голос говорить до мене. І, озирнувшись, побачив сім золотих світильників. **13**І поміж світильників був хтось такий, як «Людський син»³. Вбраний Він був у довгий одяг, а на грудях мав золотий перев'яз. **14**Голова й волосся Його були геть білі, як біла вовна, чи як сніг, а очі — як полум'я вогню. **15**Ноги Його були немовби з міді, ніби щойно з плавильної печі. Голос Його був гучний, немов водоспад. **16**Сім зірок Він тримав у правиці. А з уст Його виходив двосічний меч. А обличчя Його сяяло, мов сонце, коли воно найяскніше.

17Тільки-но побачив я Його, то впав до ніг Його, як мертвий. Тоді поклав Він на мене свою правицю й сказав: «Не бійся! Я Перший і Останній. **18**Я Той, Хто живий. Я був мертвим. Але ось Я живий на віки вічні. Я маю ключі від смерті й від царства мертвих. **19**Отож напиши про все, що ти бачив, про те, що є, і про те, що буде. **20**Ось тобі пояснення таємниці семи зірок, які ти бачиш у правиці Моїї, і семи золотих світильників. Сім зірок — це ангели семи церков. А сім світильників — це сім церков».

Послання до Ефеської церкви

2«Напиши ангелу Ефеської церкви: «Ось що говорить тобі Той, Хто тримає сім зірок у своїй правиці йходить між семи золотими світильниками: **2**«Я знаю діла твої і твою тяжку працю, і твоє довготерпніння. І

³«людський син» це слова з Даниїла 7:13. Так себе називав сам Ісус.

що терпіти не можеш лихих людей. Знаю Я, що ти випробувала тих, хто називав себе апостолами, але ними не були, і довідалися, що вони — брехуни.³ Я знаю твое терпіння, і що ти пережила заради Мене, але то не виснажило тебе.

⁴ Та ось що Я маю на докір тобі: ти відмовилася від любові, яка була в тобі від початку. ⁵ Отож пам'ятай, з якої висоти ти впала. Покайся і роби те, що робила від початку. А як не зробиш цього, то Я прийду й заберу твій світильник з його місця. ⁶ Але є й те, де ти маєш рацію: ти ненавидиш чинки николаїтів¹. Я теж їх ненавиджу.

⁷ Хто має вуха, нехай почує, що Дух говорить церквам. Усім, хто переможе, Я дам право істи плоди з дерева життя. А дерево це в Божому саду».

Послання до церкви у Смирні

⁸ Напиши ангелу церкви у Смирні:

«Ось що говорить до тебе Перший і Останній, Хто прийняв смерть і повернувся до життя. ⁹ Я знаю про твої турботи і знаю, що ти бідна. Але насправді ти багата. Я знаю, що дехто злословить про тебе. Ті люди кажуть, що вони юдеї. Але вони не є істинними юдеями. Вони — синагога, що належить сатані. ¹⁰ Не бійся нічого, що тобі доведеться перестраждати. Диявол кине декого з вас до в'язниці, щоб випробувати вас. Ви будете страждати десять днів. Але будьте стійкі у вірі, навіть якщо доведеться померти. Я дам вам вінець життя.

¹¹ Хто має вуха, нехай чує, що Дух промовляє церквам: той, хто переможе, не зазнає шкоду від другої смерті».

Послання до Пергамської церкви

¹² Напиши ангелу Пергамської церкви:

«Ось, що говорить Той, Хто має двосічний меч: ¹³ Я знаю, що живеш ти там, де престол сатани. Я також знаю, що дотримуєшся ти імення Мого і не відмовилася від Моєї віри навіть у ті дні, коли Антипа, Мій вірний свідок, був убитий у твоєму місті, де живе сатана.

¹⁴ Однак Я дещо маю і на докір тобі: є там серед вас люди, які наслідують «вчення Валаама». Того Валаама, що навчив Валака звабити людей Ізраїлю на гріх. Вони іли м'ясо, пожертвуване бовванам, і чинили

розпусту. ¹⁵ Такі люди є й серед вас. Вони наслідують вчення николаїтів. ¹⁶ Покайтесь ж! Бо Я скоро прийду до вас і битимуся з тими людьми мечем Моїх уст.

¹⁷ Хто має вуха, нехай слухає, що Дух промовляє церквам. Тому, хто переможе, буде від Мене «манна сокровенна»². І дам я тому білий камінь, а на камені тому буде написане нове ім'я, якого ніхто не знатиме, крім того, хто одержить його».

Послання Ісуса до церкви в Фіатирі

¹⁸ Напиши до ангела Фіатирської церкви:

«Це говорить Син Божий. Він Той, в Кого очі блищають, як полум'я, а ноги — немов із блискучої бронзи. ¹⁹ Я знаю про діла твої, про твою любов і віру, і служіння, про твое довготерпіння. Я знаю те, що ти робив останнім часом, — більше, ніж те, що робив спочатку.

²⁰ Але ось що маю на докір тобі: ти надто багато дозволяєш цій жінці, Єзавелі³, яка називає себе пророчицею. Своїм ученням вона зводить рабів Моїх з путі істинного. Вони чинять розпусту й ідять бовванську іжу. ²¹ Я дав їй час, аби покаялася, але вона не хоче каятися в своїй розпусті. ²² Отож готовий Я вже кинути її на ложе муки, а тих, хто грішив із нею, віддати на велике страждання, якщо не покаяться вони в злодіяннях, які з нею чинили. ²³ Дітей її Я повбиваю, наславши моровицю. І всі церкви дізнаються тоді, що Я є Той, Хто знає людські думки й почуття. І Я воздам кожному з вас за діла ваші.

²⁴ А тепер є у Мене дещо для решти із вас у Фіатирі, хто не наслідує цього вчення і хто не засвоїв сатанинських так званих «глибинних таємниць». На вас не накладатиму Я іншого тягаря. ²⁵ Але тримайтесь того, що маєте, доки Я не прийду.

²⁶ Тому, хто переможе й буде послідовно до кінця виконувати Мою волю, тому Я дам владу над народами.

²⁷ «І керуватиме Він ними
залізним жезлом,
і розіб'є на дрібні черепки,
мов глиняні горщики».

Псалми 1:9

² «манна сокровенна» — їжа з Небес, що її дав Бог Своїм людям у пустелі (Див. Вихід 16:4-36).

³ Єзавела була лжепророком.

¹ Николаїти — релігійна група, яка наслідувала хибні ідеї.

²⁸Так само і Я одержав цю владу від Отця Свого. І дам Я йому досвітню зорю. ²⁹Той хто має вуха, нехай чус, що дух промовляє церквам!»

Послання Ісуса до Сардійської церкви

3 Напиши ангелу Сардійської церкви: «Це говорить Той, Хто має сім Божих Духів і сім зірок: «Я знаю діла твої і що вважаєшся ти живим, хоч насправді вже мертвий. ²Прокиньтесь і зміцнююте те, що лишилося, але має померти. Не бачу Я, щоб діла твої були довершені перед Богом Моїм. ³Тож пам'тай вчення, яке тобі дане і яке ти чула. Корися Йому і покайся! І якщо не отяминишся, Я явлюся раптово, як злодій, і не знатимеш ти години, коли Я до тебе прийду.

⁴Однак ви маєте в Сардії кілька чоловік, які не заплямували свого вбрання. Вони будуть ходити зі Мною в білому вбранні, бо гідні того. ⁵Кожен, хто переможе, буде вбраний у білій одяг. І його ім'я не витру Я з книги Життя, і визнаю його перед Отцем Моїм та Його ангелами. ⁶Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам».

Послання до Філадельфійської церкви

7 Напиши до ангела церкви у Філадельфії:

«Так говорить Той, Хто святий та істинний, Хто має ключ Давидів. Тим ключем Він «відчиняє — і вже ніхто того не зачинить. Він зачиняє — і ніхто вже того не відчинить». ⁸Я знаю про діла ваші. Дивись! Я перед тобою відчинив двері, які ніхто не може зачинити. Хоча й сили твої малі, та все ж зберегла ти Моє вчення і не зреклася імені Мого. ⁹Слухай! Отих, що належать до сатанинської синагоги, що твердять, ніби вони юдеї (хоч вони не юдеї, а брехуни), Я примушу прийти і впасти до ніг твоїх, хай знають, що Я возлюбив тебе. ¹⁰Бо виконала ти Мій Наказ про довготерпіння. А Я, в свою чергу, збережу тебе від часів лихоліття, які незабаром настануть в усьому світі для випробування жителів землі.

¹¹Я прийду незабаром. Тримайся за те, що маєш, щоб ніхто не міг забрати твій вінець переможний. ¹²Той, хто переможе, стане колоною у Храмі Мого Бога і ніколи не вийде з нього. І напишу Я на ньому ім'я Мого Бога, ім'я міста Бога Мого, Нового Єрусалима, що зійде з небес від Мого Бога,

і Мос Нове Ім'я. ¹³Хто має вуха, нехай слухає, що Дух говорить церквам».

Послання Лаодикійській церкві

14 «Напиши ангелу Лаодикійської церкви:

«Так каже Амінь,¹ вірний та істинний свідок, Володар усього створеного Богом. ¹⁵Я знаю діла твої. І знаю, що ти ні гаряча, ні холодна. Як би хотів Я, щоб ти була чи холодна, чи гаряча. ¹⁶Та оскільки ти ні тепла, ні се, то виплюну Я тебе з уст Моїх. ¹⁷Бо ти кажеш: «Я заможна, я розбагатіла, мені вже нічого не треба». Але не усвідомлюєш ти, що ти злиденна, жалюгідна, бідна, сліпа та гола. ¹⁸Раджу тобі купити в Мене золото, очищене вогнем, щоб ти справді змогла стати багатою. А також білій одяг, щоб прикрити твою безсоромну голизну. І також купи цілющого мастила, щоб намастити очі свої, аби прозріти.

¹⁹ Я виправлю і караю тих, кого люблю. Будь же ревною і покайся! ²⁰Слухай! Я стою біля дверей і стукаю. Якщо хтось почує Мій голос і відчинить двері, Я ввійду в його дім і сяду з ним їсти, а він зі Мною. ²¹Кожному, хто переможе, я дозволю сидіти зі Мною на Моєму престолі! Так само, як і Я переміг, і сів зі Своїм Отцем на Його троні. ²²Хто має вуха, нехай почує, що Дух говорить церквам».

Іоан бачить Небеса

4 Після того я дивлюсь, а переді мною відчинені двері в Небеса. І голос, який я вже чув перед тим і який звучав як сурми, сказав: «Підійди сюди, Я покажу тобі, що має статися після цього». ²І вмить я опинився у Дусі. Переді мною на Небесах стояв престол, і на ньому Хтось сидів. ³Той, Хто там сидів, подібний був до коштовного каміння ясписа і сардиса. А навколо престолу сяяла веселка, подібна до смарагду.

⁴ Навколо престолу було ще двадцять чотири трони. Двадцять чотири старійшини сиділи на них. Вони були вбрані у білій одяг, а на головах мали золоті вінці.

⁵ Бліскавки, гуркіт, і звуки грому гулися з престолу. Перед ним горіло сім світильників — сім Духів Божих.

¹ Амінь тут використується, як ім'я Ісуса. Це означає «істинний», «хай буде так».

⁶Перед престолом було щось подібне до скляного моря, прозоре, мов кришталь. З чотирьох боків престолу були живі істоти з безліччю очей спереду і ззаду. ⁷Перша істота була схожа на лева. Друга — на бика, а у третьої обличчя було, як у людини, а четверта була схожа на орла в польоті. ⁸І кожна з цих шести істот мала шість крил і була вкрита очима — спереду і ззаду. День і ніч безупинно вони повторювали:

«Святий, святий, святий Господь Бог
Всемогутній,
Який був, є і має прийти».

⁹⁻¹⁰І щоразу, коли ці живі істоти складають славу, і честь, і подяку Тому, Хто сидить на престолі й живе віки вічні, двадцять чотири старійшинипадають долілиць перед Тим, Хто сидить на престолі, і вклоняються Тому, Хто живе віки вічні. Вони складають вінці свої перед престолом і повторюють:

¹¹ «Господь і Бог наш,
Ти достойний слави, честі й могутності,
бо Ти створив все,
і все з волі Твоєї
існує і було створене».

Сувій з сімома печатками

5 Я побачив сувій у правиці Того, Хто сидів на престолі. Написи на ньому були з обох боків, і був він запечатаний сімома печатками. ²І побачив я могутнього ангела, який закликав гучним голосом: «Хто годен зламати печатки та відкрити сувій?» ³Але нікого не було на небі, на землі й під землею, хто б міг відкрити сувій і зазирнути в нього. ⁴Я гірко плакав, бо нікого не знайшлося гідного, хто б спромігся відкрити сувій й зазирнути в нього.

⁵Тоді один із старійшин сказав мені: «Не треба плакати! Слухай! Лев із роду Юдиного, з коліна Давидового, переміг. Він може розгорнути сувій і зламати сім печаток».

⁶Далі я побачив Ягня, що стояло перед престолом поміж чотирьох живих істот і старійшин. Воно було немовби заколоте. Ягня мало сім рогів і сім очей, а це є сім Божих Духів, посланих в усі землі. ⁷І тут Воно підійшло і взяло сувій з правиці Того, Хто сидів на престолі. ⁸Коли ж Воно взяло сувій, чотири живі істоти й двадцять чотири

старійшини впали долілиць перед Ягням. У кожного були кіфари¹ й золоті чаши, наповнені паощами, а паощі ті — молитви людей Божих. ⁹І заспівали вони нову пісню до Ягняти:

«Ти вартий того, щоб узяти сувій,
ти вартий того, щоб зламать печатки,
ти був заколотий
і кров'ю викупив свою
людей для Бога —
із кожного роду,
з кожного племені, мови, народу.
¹⁰ Зробив ти з них царство священиків
для нашого Бога,
і вони правитимуть на землі».

¹¹Тоді я подивився й почув голоси багатьох ангелів, які оточили престол, живих істот і старійшин. Їх були тисячі й тисячі, і десятки тисяч разів по десять тисяч. ¹²І гукали вони голосно:

«Ягня, яке було заколоте,
могутності, багатства варте,
варте мудрості, сили і честі,
слави і благословення».

¹³Потому я почув, як кожне створіння на небі, на землі, під землею і в морі — так, все, що було там, говорило:

«Тому, Хто сидить на престолі,
і Ягняті благословення,
честь, слава, могутність
на вічні віки».

¹⁴І чотири живі істоти додали: «Амінь!» Тоді старійшини впали долілиць і вклонилися.

Печатки

6 Ягня зламало першу печатку. Я побачив і почув, як одна з чотирьох живих істот громоподібним голосом сказала: «Прийди!».

²Потім я глянув, а переді мною — білий кінь, і вершник на ньому з луком. І був ньому даний вінець переможця. І вийшов він як переможець, щоб перемогти.

³Коли Ягня зламало другу печатку, я почув, як друга жива істота сказала: «Прийди». Тоді вийшов інший кінь, рудий, мов полум'я. ⁴І вершнику його дана була

¹кіфара музичний інструмент зі струнами.

влада позбавляти землю миру й примушувати людей вбивати одне одного. І було йому дано великий меч.

⁵Коли Ягня розламало третю печатку, я почув, як третя жива істота сказала: «Прийди!» Тоді глянув я — а переді мною стойть кінь вороний. А вершник на ньому тримає в руці терези. ⁶Тоді я почув щось на зразок голосу, що долинав десь від тих чотирьох істот. І сказав голос: «Одна міра пшеници за динар, і три міри ячменю за динар. Але не зіпсуй олію та вино!»

⁷Коли Ягня зламало четверту печатку, я почув, як голос четвертої живої істоти промовив: «Прийди!» ⁸Тоді глянув я, а переді мною — блідий кінь. Вершник, що сидів на ньому — то була смерть. За нею йшов Аїд¹. І влада була їм дана над четвертою частиною світу — вбивати мечем, голодом, хворобами та за допомогою диких звірів.

⁹І коли Ягня розламало п'яту печатку, я побачив під вітarem душі тих, хто був убитий за вірність Слову Божому, і за те свідчення, що вони одержали. ¹⁰Вони голосно гукали: «Святий та істинний Володарю, скільки ж іще до Твого Суду й покарання людей землі за кров нашу?»

¹¹Кожному з них було дано білий одяг і сказано було їм ще трохи зачекати, доки доповниться число їхніх співслуг і братів, які мали бути вбиті, як і вони.

¹²Коли Ягня зламало шосту печатку, я поглянув — і стався великий землетрус. Сонце стало чорним, немов жалобне вбрання жалоби. А повен місяць став кольору крові. ¹³І зірки з неба попадали на землю, як недозрілі смоквипадають зі смоківниці від сильного вітру. ¹⁴Небеса розкололися і скрутилися, мов сувій, а всі гори й острови зсунулися зі своїх місць.

¹⁵Царі земні, правителі, воєначальники, багаті та заможні — всі, і раби, і вільні, сховалися в печери, та серед скель у горах. ¹⁶І сказали вони горам і скелям: «Обваліться на нас, і сховайте нас від Того, Хто сидить на престолі, й від гніву Ягняті. ¹⁷Великий День їхнього Гніву настав, і хто зможе пережити його?»

¹Аїд місце, куди люди йдуть після смерті.

Сто сорок чотири тисячі відзначено печаткою Бога

⁷Після цього, я побачив чотирьох ангелів, що стояли на чотирьох кутах світу, щоб вітер не міг повіяти на землю, море чи дерева. ²Потім побачив я іншого ангела, який йшов зі сходу. Він ніс печатку Живого Бога. І крикнув він гучним голосом до чотирьох ангелів, котрим дана була сила руйнувати землю та моря. ³Він сказав: «Не пошкодьте ні землі, ні моря, ні дерев, доки ми не позначимо рабів нашого Бога печаткою на чолі». ⁴Потім я почув те число людей, яких було відзначено печаткою; сто сорок чотири тисячі з роду ізраїльського:

⁵дванадцять тисяч із роду Юдиного, дванадцять тисяч із роду Рувимового, дванадцять тисяч із роду Гадового, ⁶дванадцять тисяч із роду Ашерового, дванадцять тисяч із роду Нафталі, дванадцять тисяч із роду Манасіїного, ⁷дванадцять тисяч із роду Симеонового, дванадцять тисяч із роду Левісвого, дванадцять тисяч із роду Іссахарового, ⁸дванадцять тисяч із роду Завулонового, дванадцять тисяч із роду Йосипового, дванадцять тисяч із роду Веніаминового².

Натовп людей Божих

⁹Потім я дивлюсь, а переді мною величезний натовп людей — не злічити. Люди з кожної нації, зі всіх племен, народів і мов стояли перед престолом і перед Ягнятю, вбрани в біле, а в руках у них — пальмове віття. ¹⁰Ti люди вигукували:

«Звитяга — нашему Богу,
Який сидить на престолі,
і Ягняті!»

¹¹І всі ангели стояли навколо престолу, старійшин й чотирьох живих істот. І ангели впали долили перед престолом і почали прославляти Бога. ¹²Вони казали:

«Амінь! Благословення, слава, мудрість,
дяка, честь, міць і сила нашему Богу
на віки вічні. Амінь!»

²Ізраїль юдейська нація. Богом обрані люди в Старому Заповіті.

¹³Потім один із старійшин спитав мене: «Хто ці люди у білому вбранні? Звідки вони прийшли?»

¹⁴Я відповів йому так: «Пане, ти знаєш, хто вони.»

Тоді він мені сказав: «Це люди, які пройшли великі страждання, вони омили одяг свій і вибілили його кров'ю Ягняті.

¹⁵Ось чому вони перед Божим престолом і прославляють Його день і ніч у Його Храмі. Той, Хто сидить на престолі, захистить їх Своєю присутністю. ¹⁶Ніколи вже не страждатимуть вони від голоду чи спраги, ні сонце не буде палити їх, ніяка спека не страшна їм. ¹⁷Бо Ягня, що біля самого престолу, буде їхнім пастирем і водитиме їх до джерел вод життєдайних. І Бог осушить кожну слізку з їхніх очей».

Сьома печатка

8Коли Ягня розламало сьому печатку, то **8**на Небесах на півгодини запанувала тиша. ²Потім я побачив сімох ангелів, які стояли перед Богом, і сім сурм було їм дано.

³Далі підішов інший ангел і став біля вівтаря. Він мав золоте кадило, і було йому дано багато ладану, щоб із молитвами всіх святих воскурити на золотому вівтарі перед престолом. ⁴І знявся разом із молитвами святих дим кадильний з рук ангела до Бога. ⁵Потім ангел узяв кадило, наповнив його вогнем із вівтаря й кинув на землю. Розляглися гуркіт грому, шум, спалахнули блискавиці й стався землетрус.

Сім ангелів сурмлять у сурму

⁶І сім ангелів із сурмами приготувалися сурмити.

⁷Перший ангел засурмив — і стався град та вогонь, перемішані з кров'ю, і все те впало на землю. Третина землі згоріла, третина дерев погоріла й уся зелена трава згоріла в огні.

⁸Засурмив другий ангел — і ніби величезна гора, охоплена вогнем, упала в море. Третина моря перетворилася на кров. ⁹Третина всього живого в морі повмидала, третина кораблів загинула.

¹⁰Засурмив третій ангел у сурму свою — і велика зірка, що сяяла, немов світильник, упала з неба. І впала вона на третину всіх річок та джерел. ¹¹І імення зірки тієї —

Полин¹. Тож третина води стала гіркою. Багато людей вмерло від тієї води, бо стала вона гіркою.

¹²Засурмив у сурму четвертий ангел — третина сонця і третина місяця, і третина зірок були вдарені. Третина їх згасла. Третина дня стала темною, а також третина ночі.

¹³Потім поглянув я і побачив орла, що летів у височині. Він промовляв гучним голосом: «Горе, горе, горе тим, хто живе на землі, бо три сурми напоготові і засурмлять незабаром три ангели!»

Сарана

9П'ятий ангел засурмив у сурму — і побачив я зірку, що впала з неба на землю. І був даний їй ключ від колодязю, що вела униз до безодні. ²І відімкнула вона криницю, що вела до безодні, і пішов звідти дим, ніби диміла велетенська піч. Сонце й небо почорніли від того диму, що шугав із безодні.

³З того диму на землю попадала сарана, і сила була дана їй така, як у земних скорпіонів. ⁴Але ж наказано їй було — не завдавати ніякої шкоди ні траві на землі, ні жодній рослині, ані дереву, а тільки людям, у яких немає Божої печаті на чолі. ⁵І наказ був даний тій сарані: не вбивати людей, але болем мучити їх п'ять місяців. А біль той, як від укусу скорпіона. ⁶І всі п'ять місяців шукатимуть ті люди смерті, але не знайдуть її. Вони благатимуть про смерть, та вона обходитиме їх.

⁷Сарана ж та схожа була на коней, готових до бою. На головах у неї було щось на зразок золотих вінчиків, а обличчя подібні до людських. ⁸Волосся сарани нагадувало жіноче, а зуби були, як у левів. ⁹На грудях у сарани були немовби залізні панцирі, а шум її крил нагадував гуркіт колесниць, що мчать на битву, запряжені багатьма кіньми. ¹⁰Сарана мала хвости з жалом, як у скорпіонів. І в хвостах тих сили було стільки, щоб мучити людей п'ять місяців. ¹¹Царем сарани був ангел безодні на ім'я Аваддон — єврейською мовою, а грецькою мовою — Аполліон (або «Руйнівник»).

¹Полин Гірка трава.

Нові напасти

¹²Перше велике лихо минуло. Два інших великих лиха все ще наближаються.

¹³Шостий ангел засурмив у сурму свою, і почув я голос, що линув із чотирьох рогів золотого вівтаря, що стояв перед Богом. ¹⁴І звернувшись він до шостого ангела з сурмою: «Звільни чотирьох ангелів, прикутих біля річки Євфрат». ¹⁵І чотирьох ангелів, що були напоготові саме для цієї години, дня, місяця й року, було звільнено, щоб убити одну третину людства! ¹⁶Загальне число кінного війська було двісті мільйонів, і я чув це число.

¹⁷У видінні моїм постали коні й вершники, і вони виглядали так: вони мали панцири вогняно-червоні, синьо-гіациントові, жовто-сірчані. Голови коней були схожі на левові, а з пащ у них вилітали вогонь, дим і сірка. ¹⁸Цими трьома напастями — вогнем, димом і сіркою, що вилітали з їхніх пащ, було вбито третину людства. ¹⁹Сила коней була в їхніх пащах та хвостах, бо хвости їхні були схожі на зміїні. Зміїні голови ранили людей.

²⁰Решта людей, яких не знищили ці напасти, не покаялася в ділах рук своїх. Вони не перестали поклонятися демонам та бовванам золотим, срібним, мідним, кам'яним та дерев'яним, які не можуть ні бачити, ні чути, ні ходити. ²¹Не покаялися вони ні у вбивствах, ні в чаклунстві, ні в розпусті, ні в крадіжках.

Ангел із сувоєм

10Потім я побачив іншого могутнього ангела, який спускався з небес. Його огортала хмара, а навколо голови сяяла веселка. Обличчя було, як сонце, а ноги — як вогняні стовпи. ²У руці він тримав маленький розгорнутий сувій. Він поставив праву ногу у море, а ліву на землю. ³І закричав гучним голосом, що нагадував лев'яче гарчання. Коли гукнув він, то сім громів заговорили сіномами голосами. ⁴Коли заговорили сім громів, то приготувався я було писати, але тут почув голос небесний: «Збережи в таємниці те, що сказали сім громів, не записуй того».

⁵⁻⁶Потім ангел, якого я бачив, що він стоїть у морі й на землі, підняв правицю до неба й поклався Тим, Хто живе вічно, Хто створив небеса з усім сущим, і землю з усім

сущим на ній, і море з усім сущим у ньому: «Затримки більше не буде». ⁷Коли настане час почтути сьомого ангела, коли він буде готовий засурмити в сурму, тоді й здійсниться таємний Божий Задум. Той Задум, який Він оголосив слугам Своїм — пророкам.

⁸Потім голос, який я вже чув і який линув з небес, знову заговорив до мене: «Піди й візьми сувій з руки ангела, що стоїть у морі й на землі».

⁹Отож пішов я до ангела й попросив віддати мені маленький сувій. Він відповів: «Візьми і з'їж його. В шлунку твоєму буде гірко, а в роті солодко, як від меду». ¹⁰Я взяв маленький сувій з руки ангела і з'їв його. І був він такий солодкий в роті, як мед, і коли я з'їв його, у мосму шлунку стало гірко. ¹¹Тоді сказали мені: «Ти повинен знову пророкувати про багато народів, племен, мов і царів».

Два свідки

11Потім було дано мені ціпок, подібний до жезла, і сказано було: «Встань і обміряй храм Божий і вівтар, а також порахуй тих, хто там поклоняється». ²Але не враховуй зовнішнє подвір'я, бо віддано його поганам. Вони будуть топтати святе місто 42 місяці. ³І я дам право двом своїм свідкам, і будуть вони пророкувати 1260 днів, і вбрані вони будуть в одяг жалоби». ⁴А свідки ці — дві оліви і два світильники, що стоять перед Господом землі. ⁵І якщо хтось намагатиметься завдати їм шкоди, то вогонь вирветься з їхніх уст і спопелить їхніх ворогів. Якщо хтось спробує завдати їм шкоди, він мусить загинути так. ⁶У них є сила замкнути небеса, щоб не було дощу, поки вони будуть пророкувати. І є в них сила над водами. І можуть вони перетворити їх на кров. І мають вони силу вдарити землю всілякою карою стільки разів, скільки забажають.

⁷Як закінчати вони свідчення свої, то дикий звір, що виходить з безодні, нападе на них. Він їх переможе і повбиває. ⁸Трупи їхні будуть лежати на вулицях цього великого міста, яке духовно звуться Содом¹ і Єгипет, і де Господь був розіп'ятий. ⁹Люди всіх

¹Содом місто грішників. Бог покарав їх, зруйнувавши місто. (Див. Буття 19.)

народів, племен, мов і націй будуть дивитися на їхні мертві тіла три з половиною дні і не дозволятимуть поховати їх.¹⁰ Жителі землі будуть радіти з цього і веселитися, і надсилати одне одному подарунки. Бо ці два пророки мучили жителів землі.

¹¹ Але через три з половиною дні животворний дух Божий увійде в пророків і вони зведуться на ноги. Величезний жах охопив тих, хто побачив це.¹² А пророки почули голос гучний, що лунав з небес: «Підійдіть сюди!» І піднялися вони в небеса на хмарі. А вороги їхні спостерігали за ними.

¹³ В цю саму мить стався величезний землетрус, одна десята міста була зруйнована. Сім тисяч людей загинуло під час землетрусу, а решта страшенно перелякалась. І віославили вони Бога небесного.¹⁴ Друга напаст минулася. Але мусите пам'ятати, що третя надходить.

Сьома сурма

¹⁵ Сьомий ангел засурмив у сурму й гучні голоси з небес почулися. Вони промовили:

«Панування над світом віднині
належить Господу нашому
і Христові Його.
І буде Він правити вічно».

¹⁶ І двадцять чотири старійшини, що сиділи перед Богом на своїх престолах, упали долілиць і прославили Бога.¹⁷ І казали вони:

«Дякуємо Тобі, Господи Боже
Всемогутній,
Котрий є і завжди був,
за те, що прийняв Ти велику владу і
почав царювати.

¹⁸ Народи лютували,
але тепер настав час Твого гніву.
Настав час суду над мертвими
і час нагородження слуг Твоїх,
пророків, святих, що шанують
Тебе — малих і великих.
Настав час погубити тих,
хто землю губить!»

¹⁹ Тоді Божий храм на небесах розкрився, і видно стало ковчег Його Заповіту в Храмі Його. Потім спалахнули блискавки, шум

почувся, гуркіт грому, почався землетрус і посипався великий град.

Жінка і змій

12 І з'явилося на небі велике знамення — жінка, вдягнена в сонце. Під ногами в неї був місяць, а на голові корона з дванадцятьма зірками.² Жінка була вагітна, і оскільки пологи вже почалися, вона кричала від болю.

³ Потім інше знамення з'явилося на небі. Переді мною виник великий червоний змій з сіомома головами й десятьма рогами, і сім корон він мав на головах.⁴ Хвостом своїм він змів одну третину зірок із неба й скинув їх на землю. Змій стояв перед жінкою, яка от-от мала народити дитину, щоб, тільки-но дитина народиться, зжерти її.

⁵ І народила вона Сина, Якому призначено було заливним жезлом правити народами. І Син її був взятий до Бога, до Божого престолу.⁶ А сама жінка втекла в пустелю, де Бог приготував їй місце, щоб там про неї дбали тисячу двісті шісдесят днів.

Битва

⁷ І почалася битва в небесах. Михайлло й ангели його билися зі змієм. А змій бився разом зі своїми ангелами.⁸ Та не мав він достатньо сил, і втратили вони своє місце на небі.⁹ Величезного змія було скинуто, того старого змія, що звється дияволом чи сатаною і який обдурює цілий світ. Його скинуто було на землю. І ангелів його разом із ним.

¹⁰ Тоді почув я гучний голос, що линув з неба. Він сказав: «Ось мить перемоги нашого Бога! Прийшли сила і Царство Бога! І Його Христос виявив владу свою! Скинуто того, хто день і ніч звинувачує братів наших перед Богом.¹¹ Вони перемогли його кров'ю Ягняті і свідченням своїм. Вони нехтували життям своїм навіть під загрозою смерті.¹² Тож радійте, Небеса і ті, хто живе там! Але яке ж це лихо для землі та моря, бо диявол зійшов на них! Він повен люті, бо знає, що часу в нього лишається обмаль».

¹³ І як побачив змій, що його скинуто на землю, то кинувся він переслідувати жінку, яка народила хлопчика.¹⁴ Але жінці було дано два великі орліні крила, щоб могла вона полетіти в пустелю. Там для неї було

приготоване місце. Там про неї піклуватимуться три з половиною роки — далеко від змія.¹⁵ Тоді змій вивергнув з пащі своєї води, подібно річці, щоб затягнути жінку.¹⁶ Але земля допомогла жінці, бо розплющила уста свої і поглинула воду, вивергнуту з пащі змія.¹⁷ Дракон страшенно розлютився на жінку й пішов війною на решту її нашадків, тих, що виконують заповіді Божі й дотримуються істини Ісуса.¹⁸ І стояв змій на березі моря.

Морський звір

13 Тоді побачив я дикого звіра, що з моря виходив. Він мав десять рогів і сім голів, а на рогах його було десять корон, а на головах його були написані богозневажні імена.² Той звір, якого я побачив, був схожий на леопарда, ноги він мав, як у ведмедя, а пашу — як у лева. Змій дав йому свою силу, свій престол і велику владу.³ Це виглядало так, ніби там була смертельна рана, але вона зажила. Весь світ був здивований і пішов за звірем тим. І всі поклонилися змієві, бо віддав він владу свою тому звіру.⁴ Поклонилися всі й звіру. Вони казали: «Хто ж зможе з отим звіром зрівнятися, хто зможе проти нього воювати?»

⁵ Вуста були дані звіру, щоб говорити зухвале й богохульне. Була йому дана влада на сорок два місяці.⁶ І почав він богохульствувати і паплюжити ім'я Боже, й оселю Його, і всіх тих, хто жив на небесах.⁷ І було дано йому воювати з людьми Божими й перемагати їх. І влада була йому дана над усіма племенами та народами, мовами й націями.⁸ Всі жителі землі поклонятимуться звіру, всі люди, від початку світу, чиї імена не були записані у книзі життя, що належала Ягняті, якого було вбито.⁹ Той, хто вуха має, мусить почути:

¹⁰ «Кому призначено полоненим бути,
піде в полон.
Кому призначено від меча вмерти,
від меча й помре».

А тут людям Божим потрібне довготерпіння віра.

Земний звір

¹¹ Тут побачив я іншого звіра, що з землі виходив. Він мав два роги, як у Ягняті, але говорив, як змій.¹² Він перебрав усю владу першого звіра в його присутності. І тісю владою змушував він усіх жителів землі вклонятися першому звіру, чия смертельна рана зажила.¹³ Другий звір робив великі дива — навіть вогонь опускав з небес на очах у людей.¹⁴ Він дурив усіх жителів землі тими дивами, які чинив він у присутності першого звіра. І намовляв він жителев землі зробити бовання на пошану першому звіру, що поранений був мечем, але не вмер.¹⁵ І була дана йому сила вдихнути життя в зображення першого звіра, щоб зображення це могло не тільки говорити, але й наказувати вбивати всіх тих, хто не поклоняється йому.

¹⁶ І зробив він так, щоб усім людям — малим і великим, багатим і бідним, вільним і рабам — було поставлене тавро на їхніх правицях або чолах.¹⁷ І якщо тавра людина не мала, то не могла вона ні купувати, ні продавати. А тавром цим було ім'я звіра або відповідне імені число.¹⁸ Ось де потрібна мудрість. Хто розум має, може порахувати те число звіра, бо відповідає воно людському числу. І число це шістсот шістдесят шість.

Ягня на горі Сіон

14 Тоді дивлюсь я, а переді мною на горі Сіон стоїть Ягня. А з ним сто сорок чотири тисячі людей, а на чолі у них Його ім'я та ім'я Отця Його.² Потім почув я Голос, що линув із Небес. Він був подібний до могутнього водоспаду чи гучного гуркоту грому. Голос, що я почув, звучав як звук бандуристів, що грають на бандурах.³ Люди співали нову пісню перед престолом, чотирма живими істотами і старійшинами. І ніхто не міг вивчити пісні тієї, крім ста сорока чотирьох тисяч, яких було викуплено у світу.⁴ Це ті, що не осквернили себе стосунками з жінками, бо цнотливі вони. Вони йдуть слідом за Ягнятою, куди Воно йде. Вони були викуплені з-поміж решти людства, вони — перша частка врожаю, відготовані, як приношення Богу Ягняті.⁵ Іхні уста ніколи не брехали. Вони непорочні.

Три ангели

⁶Тоді я побачив іншого ангела, що летів високо в небі. У нього було вічне послання — Євангелія, яку він мав провістити людям землі — кожній нації, племені, мові, народу.⁷ Він промовляв голосом гучним:

«Шануйте Бога, славте Його,
Час Його суду настав.
Вклонітесь Тому, Хто створив
небо й землю,
море і всі водні джерела».

⁸А слідом за ним другий ангел каже: «Упав! Великий Вавілон упав! Він змусив усі народи пити вино гніву проти розпусти».

⁹⁻¹⁰А слідом і третій ангел каже гучним голосом: «Хто вклоняється звіру й образу його, хто має на руці чи на чолі тавро, той питиме вино Божого гніву, змішаного, нерозведеного в чаші Божого гніву. І прийме той муки вогняної сірки у присутності святих ангелів та Ягњати.¹¹І дим їхніх мук куритиметься віки вічні. І не буде їм спочину ні вдень, ні вночі — тим, хто вклоняється звіру й образу його і кого позначено звіровим іменем».¹²Це означає, що мусять терпіти Божі люди, які дотримуються Божих заповідей і своєї віри в Ісуса.

¹³Потім я почув голос, що линув з небес Він казав: «Запиши. Віднині блаженні ті, хто вмирає в Господі».

«Так, — мовив Дух. — Можуть вони тепер відпочити від своєї праці, бо їхні справи йтимуть слідом за ними».

Жнива земні

¹⁴Тоді поглянув я, а переді мною біла хмара, а на хмарі сидить «подібний до Сина Людського». На голові у нього золотий вінець, а в руці — гострий серп.¹⁵Далі з храму вийшов інший ангел і прокричав гучним голосом до того, хто сидів на хмарі: «Бери серп Свій і збирай врожай, бо час жнив настав, врожай на землі достиг».

¹⁶І Той, Хто на хмарі сидів, змахнув серпом Своїм над землею, і на землі врожай було зібрано.

¹⁷Потім інший ангел вийшов із Храму небесного. Він також мав гострий серп.¹⁸І з вітваря вийшов іще один ангел, який мав владу над вогнем. Він крикнув гучним

голосом до ангела, що мав гострий серп: «Візьми свій гострий серп і розрізай грану винограду з земних виноградників, бо виноград достиг».¹⁹І змахнув ангел серпом своїм над землею і зібрав урожай земного винограду, й кинув його у чавило великого Божого гніву.²⁰Виноград було почавлено у тому чавилі за містом. Кров потекла з чавила й піднялася на висоту кінської вуздечки, і розлилась на триста кілометрів навколо.

Сім останніх покарань

15І побачив я інше велике й дивне знамення на Небесах: сімох ангелів, що мали сім останніх покарань, бо на них закінчувався гнів Божий.²Тоді побачив я щось схоже на скляне море, змішане з вогнем. І побачив я тих, хто одержав перемогу над звіром, над образом його і над числом, що відповідає імені його. Вони стояли біля скляного моря й тримали кіфари, що Бог дав їм.³Вони співали пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Ягњати:

«Великі й прекрасні діла Твої,
Господи Бог Всемогутній.
Праведні та істинні дороги Твої,
Царю народів.
4 Всі люди боятимуться Тебе, Господи,
і прославлятимуть ім'я Твое.
Бо Ти єдиний святий.
Усі народи прийдуть і вклоняться Тобі,
бо справедливі вироки Твої
нам відкрилися».

⁵Після цього поглянув я, аж Храм небесний — скинія свідчення — відкрився.⁶І сім ангелів, які мали сім покарань, вийшли з Храму. Вбрані вони були в чисті блискучий лляний одяг, поверх якого були золоті перев'язі.⁷Тоді одна з чотирьох живих істот подала семи ангелам сім золотих кухлів, наповнених гнівом Бога, Який живе віки вічні.⁸Храм наповнився димом Божої слави й могутності. Ніхто не міг зайти в Храм, доки не виповнилися сім кар, що їх принесли сім ангелів.

Сім кухлів гніву Божого

16Тоді почув я гучний голос, що промовив із Храму семи ангелам: «Підійті і вилийте на землю сім кухлів Божого гніву».

²І пішов перший ангел і вилив свій кухоль на землю. І страшні болючі хвороби обкідали тих людей, які позначені були печаткою звіра і вклонялись образу його.

³Потім другий ангел вилив чашу свою в море. І перетворилося воно на кров, як у мерця, і все, що живе було в морі, загинуло.

⁴Тоді третій ангел вилив чашу свою в річки й водні джерела, і вони перетворилися на кров. ⁵І почув я ангела води:

«Ти справедливий у вироках Своїх, Той,
Хто є і завжди був, єдиний святий.
⁶ Бо пролили вони кров святих і
пророків,
отож дав Ти їм крові напитися.
Саме на це вони й заслуговують».

І почув я, як віттар промовив:

«Так, Господи Боже Всемогутній,
Твій суд істинний і справедливий».

⁸І четвертий ангел вилив чашу свою на сонце. Й дано йому було палити людей вогнем. ⁹І палило людей страшною спекою. Вони й далі паплюжили ім'я Боже, у владі Якого були всі ті наasta. Не покаялися вони й не восхвалили Його. ¹⁰І п'ятий ангел вилив чашу свою на престол звіра, і затъмарилося царство його. Люди від болю кусали собі язики. ¹¹Вони проклинали Бога небесного від болю й хвороб. Вони не покаялися у вчинках своїх.

¹²І шостий ангел вилив чашу свою у велику річку Євфрат, і вода в ній висохла. Тож відкрилася дорога царям зі сходу. ¹³І тоді побачив я, вийшли із уст змія, звіра і лжепророка три нечисті духи, немов жаби.

¹⁴Ці духи були нечистими і вміли чудеса робити. Вони пішли до царів усього світу, щоб зібрати їх разом на битву у Великий День Всемогутнього Бога.

¹⁵«Стережіться! Я з'явлюся несподівано, як злодій. Блаженний той, хто в цей час не спить і має поруч одяг, щоб не голим вийти і щоб люди не бачили сорому його!»

¹⁶Отож зібрали нечисті царів у місці, яке сврейською мовою називається Армагеддон.

¹⁷І сьомий ангел вилив келих свій у повітря, і гучний голос долинув з престолу, що у Храмі. Він сказав: «Збулося!» ¹⁸І засвітилися блискавки, почувся гуркіт, розлігся грім, і стався великий землетрус. І був це найстрашніший землетрус за всі

часи, відколи людина живе на землі.

¹⁹Велике місто розкололося на три частини, і впали міста поганські. Бог згадав про великий Вавілон і дав йому випити чашу вина Свого страшного гніву. ²⁰Зникли всі острови й гори. ²¹І величезний град, мов каменюки вагою в талант, попадали на людей з неба. І люди лаяли Бога за цю кару градом, і лихо то було страшне.

Жінка і звір

17Тоді один із семи ангелів, що мали сім келихів, підійшов до мене й сказав: «Ходім, я покажу тобі покарання, яке буде дане великій розпусниці, що вossідає над багатьма річками. ²Царі світу чинили розпусту з нею і жителі землі впивалися вином її розпусти».

І силою духу ангел повів мене в пустелю. Там я побачив жінку, що сиділа на червоному звірі, списаному богозневажливими іменами. І було в нього сім голів і десять рогів. ⁴Жінка була вдягнена в порфіру й багрянець, убрана в золоті прикраси, дорогоцінне каміння й перли. В руці вона тримала золотий келих, повний мерзоти й бруду її розпусти. ⁵На чолі в неї був символічний напис:

ВЕЛИКИЙ ВАВІЛОН –
МАТИР РОЗПУСНИЦЬ
І ВСЯКОЇ ГИДОТИ ЗЕМНОЇ

І побачив я, що жінка ця п'яна від крові людей Божих і тих, хто вмер за свідчення їхньої віри в Ісуса. Побачивши її, я дуже здивувався.

Пояснення ангела

І ангел сказав мені: «Чому ти дивуєшся? Я поясню тобі таємницю жінки й звіра з сімома головами і десятьма рогами, що несе її. ⁸Звір, якого ти бачив, колись існував, але зараз ні. Та він незабаром вийде з безодні й піде на погиbelь. Тоді ті, хто живе на землі і чий імена не вписані у книгу Життя від самого початку світу, будуть здивовані, коли вони побачать звіра, який жив колись, а зараз не існує, але ще з'явиться.

«Ось де розум з мудрістю потрібні. Сім голів — це сім пагорбів, на яких сидить жінка. Це також і сім царів. ¹⁰П'ятеро з них уже впали, один іще є, а один іще не

прийшов. Як прийде, то призначено йому тільки якийсь час проіснувати.¹¹Звір, що існував, а зараз ні, це і є восьмий цар, який водночас і один із семи. Йде він до погибелі своєї.

¹²Десять рогів, які ти бачив, — то десять царів, які ще не почали своє царювання. Але буде дана їм зі звіром влада царська на одну годину.¹³Всі вони мають одну мету, і всі віддадуть силу свою і владу звіру.¹⁴Вони воюватимуть із Ягням. Але Ягня разом із покликаними, вибраними й вірними переможе їх, бо Вено — Господь над панами і Цар над царями.

¹⁵Потім ангел сказав мені: «Річки, які ти бачив там, де сидить розпуснича — це народи, нації і мови.¹⁶І звір, і десять рогів, які ти бачив, ненавидітимуть розпусничу. Вони розорять і роздягнуть її. Вони їстимуть тіло її і палитимуть його вогнем.¹⁷Адже Бог дав їм до серця, щоб волю чинили Його, погоджуючись дати звіру владу, поки не здійсниться Слова Бога.¹⁸Жінка, яку ти бачив — це велике місто, що править над земними царями.

Падіння Вавілона

18Потім побачив я іншого ангела, який спускався з Небес. І була у нього велика сила. І освітилася земля славою його.²Він вигукнув могутнім голосом:

«Упав! Упав великий Вавілон,
розпуснича велика!
Стала вона притулком демонів,
оселею всіляких злих духів, нечистої
птиці, й огидної тварі.
³Бо напоїла всі народи вином
Божої люті за її розпусту.
Царі земні перелюб з нею мали,
І земні купці багатіли з великої
розкоші її».

⁴Тоді я почув інший голос, що линув з небес. І мовив він:

«Народе мій, виходь із міста цього,
аби не бути співучасником гріхів,
аби не постраждати від нещастя,
що наслані на неї.

⁵Бо неба досягли гріхи її,
Бог пригадав усі її гріховні вчинки.
⁶Воздайте їй, розпусниці, за те,
як зазвичай поводилася з вами,
відплатіть їй вдвічі за те,
що вона наробила.

I келих трунку приготуйте
її міцнішого удвоє, аніж був той,
що готувала вам вона

⁷Дайте їй стільки страждань і горя,
скільки мала вона слави й розкоші.

Вона ж сама собі сказала потай:
«Сиджу собі царицею. Я не вдова
і горя я не знатиму ніколи».

⁸За все те в день один впадуть
на неї біди:

смерть, горе й голод.

Вона горітиме в огні,
бо Господь Бог, Хто засудив її, —
могутній».

Жалобний плач за Вавілоном

Земні царі, які з нею чинили розпусту й розкошували, будуть плакати й ридати за нею, як побачать дим від її пожежі.¹⁰Жах перед муками її триматиме їх подалі від неї. I скажуть вони:

«Горе, горе тобі, о велике місто!
Могутнє місто Вавілон!
Зненацька впала на тебе кара».

¹¹Купці світу теж заплачуть і затужать за цією блудницею, бо ніхто не купуватиме більше їхніх товарів:¹²«Ні золота, ні срібла, ні дорогоцінного каміння, ані перлів, ні лляного, пурпурового, шовкового й багряного вбрання, ні всіх сортів пахучого дерева, ні всіляких виробів із слонової кістки, ні дорогої деревини, ні бронзи, ні заліза, ані мармуру,¹³ні кориці, ні бальзаму, ні паходів, ні мирру, ні ливану, ні вина, ні олії, ні доброго борошна і пшениці, ні худоби, ні овець, ні коней і возів, ані рабів — людських душ!

¹⁴Усе, чого ти прагнув, пропало.

Вся розкіш і пишнота втрачені й ніколи
не повернуться знов».

¹⁵Купці, які продавали все те і з того міста розбагатіли, триматимуться осторонь, нажахані стражданнями Вавілона. Вони голоситимуть і сумуватимуть, і казатимуть:

¹⁶«Горе, горе великому місту-розпусници!
Була вона вбрана в тонке полотно,
багряницю й порфіру.

І прикраси на ній були із золота,
дорогоцінного каміння та перлів.

¹⁷І все багатство це загинуло водночас!»

І всі керманичі, і всі, хто плаває морем, і всі моряки, і всі ті, хто з моря живе, — усі трималися остронь. ¹⁸Вони бачили дим її полум'я і вигукували: «Яке місто може з цим великим містом зрівнятися?» ¹⁹Тоді посипали вони голови свої попелом і плакали, й тужили, й вигукували:

«Горе, горе великому місту, великій розпусниці!
Всі, хто мав кораблі на морі,
збагатилися завдяки її багатству,
а загинула вона водночас!

²⁰ Радійте, о Небеса!
Втішайтесь апостоли, пророки і всі люди Божі!
Бо вчинив Бог суд над нею
за все, що вона вам зробила!»

²¹Тоді могутній ангел підняв камінь завбільшки з жорно й кинув його в море зі словами: «Так велике місто Вавілон буде безжалісно скинуте, і вже ніхто його не побачить. Страшним падіння його буде. Ніколи більше не повстане воно. ²²Ніколи більше не гратимуть кіфари, не лунатимуть голоси співаків, сопілок і сурм! Ніколи не побачите тут ніякого ремісника. І не почуєте тут звуків жорна. ²³Ніколи не засвітиться свічник. Й ніхто ніколи не почує сміху молодят. Купці твої були сильними світу цього. І всі народи були обдурені твоїм чаклунством. ²⁴На Вавілоні кров пророків, а також Божих людей і всіх, хто був убитий на землі».

Радість на небесах

19Після цього почув я звук гучний, що лунав, немов численний натовп. І люди ті співали:

«Алілуя!
Перемога, слава і сила належать
нашому Богу,
² бо суд Його істинний і справедливий.
Він засудив розпусницю велику,
що розпустою своєю поганila світ.
Він помстився за смерть рабів Своїх,
яких вбила вона».

³І далі співали вони:

«Алілуя!
Дим вогню, що спалює її,
куритиметься вічно».

⁴Тоді двадцять чотири старійшини і чотири живі істоти вклонилися й почали прославляти Бога, Який сидів на престолі. Вони казали:

«Амінь! Алілуя!»

⁵Потім долинув голос з Небес:

«Славте Бога нашого,
всі ви, хто слуги Його, —
великі й малі, —
усі ви, хто боїться Його».

⁶І тоді почув я голос немовби численної громади. Він нагадував шум могутнього водоспаду, сильний гуркіту грому. Вони співали:

«Алілуя!
Бо Господь, наш Всемогутній Бог
править.

⁷ Радімо і пишаймося, і прославляймо
Бога,
бо час настав — весільний час Ягњати.
І Його наречена вже для
Нього приготувалас.

⁸ Й дозволили вратися у чисте
полотно сяйливе.
(Полотно — то праведні вчинки людей
Божих)».

⁹І сказав мені ангел: «Запиши: «Блаженні ті, кого буде запрошено на те весільне свято Ягњати». А потім додав: «Це істинні слова Бога». ¹⁰Я впав до ніг його, щоб поклонитися йому. Ale він сказав: «Будь обережний! Не роби цього! Я такий же слуга, як ти і брати твої, хто має свідчення Ісуса. Вклоняйтесь Богу! Бо свідчення Ісуса — то дух пророцтва».

Вершник на білому коні

¹¹Тоді побачив я, як розверзлися небеса і з'явився там переді мною білий кінь. А на ньому вершник, ім'я Якову Вірний та Істинний, бо справедливий Він, коли судить і коли воює. ¹²Очі Його були немов палаюче вогнище, а на голові багато вінців. Й імені, що написане на Ньому, не знає ніхто, крім Нього Самого. ¹³Вбраний Він був в одяг, просякнутий кров'ю. Ім'ям Його називали таким: «Слово Боже».

¹⁴Війська небесні, вbrane в чисте, біле і гарне полотно, їхали слідом за Ним на білих конях. ¹⁵Гострий меч був в устах його, щоб

бити поган. Він буде правити ними залізним жезлом. І почавить Він брості в чавилі страшного гніву Всемогутнього Бога.¹⁶На вбранні його і на стегні було написане ім'я:

ЦАР ЦАРІВ І ВОЛОДАР ВОЛОДАРІВ

Знищенння звіра і лжепророка

¹⁷І побачив я ангела, що стояв на сонці. Гучним голосом закликав він усіх птахів, що шугали в піднебессі: «Злітайтеся на велике Боже свято,¹⁸щоб ви могли їсти тіла царів, генералів і великих мужів, й тіла коней і вершників, й тіла всіляких людей — вільних і рабів, великих і малих.

¹⁹І побачив я звіра і царів світу цього разом з їхніми військами, зібраними на битву проти вершника на білому коні та його війська. ²⁰Але звіра було схоплено разом із лжепророком, який в його присутності творив чудеса. Чудесами він обдурував тих, на кому була та печать звіра і хто вклонявся його образу. Обох живцем було кинuto у вогняне сірчане озеро. ²¹Решту було вбито мечем, що стримів з уст вершника на білому коні. А птахи всі вдосталь найшлися їхньої плотті.

Тисяча літ

20Тоді побачив я ангела, що спускався з небес. В руці він тримав ключ від безодні й великий ланцюг. ²Він схопив дракона, того змія старого, що є дияволом чи сатаною, і зв'язав його ланцюгом на тисячу років. ³Ангел кинув його в безодню й замкнув. І печатку поклав він на вході над змієм, щоб не міг більше зводити народи, доки тисяча років не мине. Після цього його мусить бути звільнено ненадовго.

⁴І побачив я престоли. На них сиділи люди, яким дано було владу судити. І побачив я душі тих, кому відірвали голови, бо вони свідчили про Ісуса, і проповідували Слово Боже. Вони не поклонилися звіру, ні образу його, вони не мали печатки ні на чолі, ані на руках. Вони ожили й правили разом з Христом тисячу років. ⁵(А інші мертві не ожили, доки тисяча років не минула). Це перше воскресіння. ⁶Блаженний і святий той, хто бере участь у першому воскресінні. Друга смерть не має над ним влади. Вони будуть священиками, які належать Богові й Христу, і будуть разом з Ним царювати тисячу років.

Поразка сатани

⁷А через тисячу років звільнено буде сатану з в'язниці. ⁸І піде він зводити народи, розкидані по світу. Він обдурити Гога і Магога і зведе їх для війни. Їх буде так багато, як піску на березі моря. ⁹І наступатимуть вони всім обширом земним, і оточать стан людей Божих і улюблене місто. Але вогонь зійде з небес і пожере їх. ¹⁰І тоді диявол, який зводив їх, кинутий буде в озеро палаючої сірки. Туди ж, де звір і лжепророк. І будуть вони мук страшних зазнавати і день і ніч, віки вічні.

Останній суд

¹¹Тоді я побачив великий білий престол і Того, Хто сидить на ньому. Земля і небо від Його присутності втекли і зникли. ¹²І побачив я мертвих — великих і малих, що стояли перед престолом. Книги були відкриті. Й інша книга була розкрита — книга Життя. І мертвих судили за вчинками їхніми, які були записані в тих книгах.

¹³Море віддало тих мертвих, які в ньому були, і смерть, і Аїд віддали тих мертвих, які в них перебували. І кожного судили згідно з ділами його. ¹⁴Потім смерть та Аїд викинуті були у вогняне озеро. Це і є друга смерть — вогняне озеро. ¹⁵І якщо чиєсь ім'я не було записане в книзі Життя, того було вкинуто в огняне озеро.

Новий Єрусалим

21Тоді побачив я «нове небо і нову землю», бо ті небо й земля зникли, і моря більше не існувало. ²Також побачив я святе місто, новий Єрусалим, що сходив з небес від Бога, як наречена, вбрана для свого нареченого. ³І почув я гучний голос, що лунав з Небес. Він промовляв: «Тепер житло Бога з людьми, Він оселиться з ними. Вони будуть Його народами, і сам Бог буде з ними — їхнім Богом. ⁴Він витре кожну слізу з їхніх очей, і не буде більше смерті. Не буде більше ні суму, ні плачу, ні болю, бо все старе минеться».

⁵Потім Той, Хто сидить на престолі, сказав: «Дивіться! Я творю все нове!» І додав: «Запиши, бо слова ці правдиві та істинні».

⁶І сказав Він мені: «Збулося! Я Альфа і Омега, Початок і Кінець. Я буду вільно

поїти спраглих із джерела води життя. ⁷Хто переможе, успадкує все це. Я буду Богом його, а він буде Моїм сином. ⁸Але боягузи, невіруючі, мерзотники, вбивці, розпусники, чаклуни, ідолопоклонці і всі брехуни дістануть своє у вогняному сірчаному озері. Це є друга смерть».

⁹Тоді прийшов один із семи ангелів, які мали сім келихів, наповнених сінома останніми напастями. І сказав Він мені: «Ходім. Я покажу тобі наречену Ягняті». ¹⁰І Духом Святым він переніс мене на величезну високу гору й показав мені святе місто Єрусалим, що спускалося з небес від Бога. ¹¹І мало те місто славу Божу, і сяяло, мов найкоштовніше каміння, як кришталевий яспис. ¹²Місто оточував великий і високий мур із дванадцятьма брамами. Дванадцять ангелів стояли біля брам. А на воротях було написано імена дванадцяти ізраїльських колін. ¹³Троє воріт були на схід, троє — на північ, троє — на південь і троє — на захід. ¹⁴Міський мур було збудовано на дванадцять кам'яних основах. І на них було написано імена дванадцяти апостолів Ягняті.

¹⁵Ангел, що говорив до мене, мав золоте мірило, яким міг він вимірюти місто, брами й мур. ¹⁶І ангел зробив заміри міста. Воно було квадратне. Ширина його дорівнювала довжині. Ангел наміряв дванадцять тисяч стадій¹. Довжина, ширина й висота міста були рівні. ¹⁷Потім він поміряв мур. Той становив сто сорок чотири лікті² як людських, так і ангелових. ¹⁸Мур було збудовано з яспису, а місто — з чистого золота, сяйливе було, мов чисте скло. ¹⁹⁻²⁰Підвалини міського муру оздоблені були різноманітним коштовним камінням. Перша основа — ясписом, друга — сапфіром, третя — халкідоном, четверта — смарагдом, п'ята — сардоніком, шоста — сардієм, сьома — хризолітом, восьма — берилом, дев'ята — топазом, десята — хрисопрасом, одинадцята — гіацинтом, дванадцята — аметистом. ²¹Дванадцять брам — то були дванадцять перлів, кожна була однією

перлиною. Вулиця міста була вибрукована чистим золотом — ясна, як скло.

²²Я не бачив храму у ньому, бо храм його — Господь Бог Всемогутній і Ягня. ²³І не потрібно для освітлення ні сонця, ні місяця, бо освітлювала його Божа слава, і Ягня — його світильник. ²⁴Народи ходитимуть у світлі цьому, а земні царі принесуть місту славу. ²⁵Ворота його ніколи не будуть зачинятися вдень, а ночі там не буде взагалі. ²⁶Скарби й добробут народів будуть принесені туди. ²⁷Ніщо нечисте не ввійде до міста. І не ввійде туди ніхто з тих, хто робить щось ганебне, або бреше. Лише ті, чиї імена вписані до книги Життя Ягняті.

Вічне царство

22Потім ангел показав мені річку води животворної, що текла від Божого престолу та Ягняті й збігала посеред вулиці міста. ²По берегах річки росло Дерево Життя, яке давало врожай дванадцять разів на рік і родило щомісяця. А листя тих дерев служило для зцілення народів.

³І нічого, що прокляте, не буде там, а буде престол Бога і Ягняті. Слуги Його будуть поклонятися Йому. ⁴І бачитимуть вони Його обличчя. Й ім'я Його буде на їхньому чолі.

⁵І не буде там ночі, не потрібно буде ні світильника, ні сонячного світла, бо Господь Бог світитиме на слуг Божих, і царюватимуть вони віки вічні!

Ждіть приходу Господа

І сказав мені ангел: «Слова ці правдиві та істинні. Господь, Бог духів пророчих, послав Свого ангела показати слугам Своїм, що має статися незабаром». ⁷«Слухайте! Я невдовзі прийду! Блаженний той, хто підкоряється словам пророцьким, що в книзі цій».

⁸Я, Іоан, чув і бачив це все. А коли почув і побачив, то поклонився низько в ноги ангелу, який показував мені те все. ⁹Але він сказав мені: «Не роби так. Я слуга, як і ти й твої браття-пророки, і як ті, що підкоряються написаному в книзі цій. Вклоняйся Богу».

¹⁰І ще він сказав мені: «Не тримай у таємниці пророцькі слова книги цієї, бо час наближається. ¹¹Нехай неправедні ще чинять неправедно, а нечисті — ще й далі

¹стадія один стадіон був приблизно 200 ярдів. Це одна восьма римської мілі.

²Лікта довжина людської руки від ліктя до кінця мізинця, приблизно пів-ярду.

поганяться. Нехай праведні чинять праведно, а святі лишаються святыми.

¹²Слухай! Я незабаром прийду й воздам кожному відповідно до вчинків його. ¹³Я — Альфа і Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець. ¹⁴Блаженні ті, хто омивають одяг свій. І матимуть вони право на Древо Життя. І матимуть вони право ввійти крізь браму в місто. ¹⁵А пси, чаклуни, розпусники, вбивці, ідолопоклонці та всі, хто любить і чинить кривду, залишаться за муром.

¹⁶Я, Ісус, послав ангела Свого, щоб засвідчити вам в церквах оце все. Я нащадок Давидового роду, сяйлива Вранішня Зірка».

¹⁷Дух і Наречена кажуть: «Прийди». І нехай той, хто чує, повторює: «Прийди!» Нехай спраглий приходить. Хто хоче, може вільно брати животворну воду. ¹⁸І Я попереджаю кожного, хто слухає пророцькі слова цієї книги: «Якщо хто додастъ хоч що до цих слів, Бог пошле йому всі ті нещастья, що в книзі цій написані. ¹⁹Якщо хто вилучить щось із цієї пророцької книги, Бог забере частку його з Дерева Життя та зі Святого міста, що описані в книзі. ²⁰Той, Хто свідчить з пошаною про все це, говорить: «Так, Я прийду незабаром». Амінь. Прийди, Господи Ісусе! ²¹Благодать Господа Ісуса з усіма вами.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>